

CZYTANIA NIEDZIELNE: (Iz 11, 1-10); (Ps 72 (71), 1b-2. 7-8. 12-13. 17); (Rz 15, 4-9); Aklamacja (Lk 3, 4c. 6); (Mt 3, 1-12);

epifania

TYGODNIK PARAFII
RZYMSKOKATOLICKIEJ
Objawienia Pańskiego w Bliznem

NUMER 626 • Druga Niedziela Adwentu • 07 grudnia 2025 r.

Ks. Marian Rowicki

Wciąż aktualne wołanie św. Jana Chrzciciela: Przygotujcie drogę Panu, dla Niego prostujcie ścieżki. Pan przychodzi każdego dnia, szuka nas na drogach naszego życia. Czy my jesteśmy tego świadomi? Czy pragniemy spotkać się z Nim? Jest możliwość uciec od nadchodzącego gniewu... mamy szansę zrozumieć więcej, niż współcześni Janowi, czy wydamy godne owoce nawrócenia? Teraz jest właściwy czas, Pan daje szczególnie łaski, czy je wykorzystamy?

Marana tha!

Mamy już drugą niedzielę Adwentu i mocno teraz wybrzmiewa wezwanie Jana Chrzciciela: „Nawracajcie się!”. Narzekamy, że nie mamy czasu na modlitwę, tysiączne zajęcia, zwłaszcza przed świętami, zajmują naszą uwagę. A umyka nam coś najważniejszego, bez czego Boże Narodzenie nie nastąpi w naszym sercu i kolejny pokład smutku zamuli nasze serce. „*Plemię żmijowe, kto wam pokazał jak uciec przed nadchodzącym gniewem?*” - tymi słowami zwraca się Jan do faryzeuszów i saduceuszów, którzy przychodzą nad Jordan dać się ochrzcić Janowi. Chrzciciel

**Sprawiedliwy z pokorą
idzie drogą Bożych
przykazań i nawet, jak upada,
to zaraz powstaje, a grzesznik
schodzi szybko z dróg Pańskich,
mówiąc, że Kościół nie nadąża
za współczesnym światem.**

nie cieszy się z gestu tej warstwy Żydów, która uważała się za oświeconą i lepszą od „tłumu”. A oni przecież wyznają grzechy! A my może nawet pójdziemy do spowiedzi przed Wigilią! Jan wie, że jest to tylko powierzchowne zachowanie, które ma uspokoić wyrzuty sumienia faryzeuszy. Dobrze, gdy czytając dzisiejszą Ewangelię, zadrzę wewnątrz i zaniepokoję się myślą, czy nie jestem choć trochę podobny do tych „oświeconych”. Może też wywyżsam się nad innych? Czuję samozadowolenie i uspokojam się, że wypełniam wszystkie obowiązki katolika? W sercu Ewangelii jest wezwanie, do nawrócenia, do prostowania ścieżek swojego życia. W Księdze Ozeasza znajdziemy podobną myśl. „*Bo drogi Jahwe są proste: kroczą nimi sprawiedliwi, lecz potykają się na nich grzesznicy*”. (Oz 14,10). Czy nie ma we mnie szemrania, że jakieś przykazania Boże są nied-

zisiejsze, zbyt dziwne, za trudne dla zwykłego człowieka? Już po tym można poznać, że to moje „ja” zaczyna spychać Boga z należnego Mu, słusznego, pierwszego miejsca. Sprawiedliwy z pokorą idzie drogą Bożych przykazań i nawet, jak upada, to zaraz powstaje, a grzesznik schodzi szybko z dróg Pańskich, mówiąc, że Kościół nie nadąża za współczesnym światem. Czy to ziemia krąży wokół słońca, czy ktoś chce, by to słońce krążyło wokół ziemi? Jest różnica.

Bóg w pewnym momencie historii świata wkroczy i „*różgą swoich ust uderzy gwałtownika, tchnieniem swoich warg uśmierci bezbożnego*” (Iz 11,4). „*Ma On wiejadło w rękę i oczyści swój omlot: pszenicę zbierze do spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym*”. Może te słowa wydają się zbyt radykalne, a jednak tak będzie. U proroków często wizja pierwszego przyjścia Mesjasza nakłada się z drugim przyjściem Zbawiciela. Wcielenie Jezusa i Jego pierwsze przyjście zwiastowało pokój, możliwość pojednania człowieka z Bogiem, drugie też jest pewne, a końcem Jego przywrócenie sprawiedliwości. Tak często patrząc na nasz dzisiejszy świat, chcemy wołać „Marana tha”, czyli „Przyjdź, Panie!”. Widzimy, że świat białe nazywa czarnym, a czarne białym. Potrzeba nam przywrócenia pokoju między zwaśnionymi ludźmi i narodami. „*Pokój zakwitnie, kiedy Pan przybędzie*” - słyszymy w refrenie Psalmu 72.

Pragniemy dziś przygotować nasze serca na to drugie przyjście Pana. Potrzeba nam wyciszenia, by zrozumieć ogrom naszych win. Aby przestać uciekać przed sobą, możemy przyjść na adorację Najświętszego Sakramentu i w spokoju, bez lęku, lecz ze skrucą uczynić w świetle Bożej łaski rachunek sumienia. Jeśli z głębi serca będziemy żałować, że tak rzadko współpracujemy z łaską, to Pan sam przyjdzie ze zmiłowaniem i swoją mocą. Wydobędzie nas „z dołu zagłady”.

Anna Bielawska

Ogłoszenia Duszpasterskie

- 07.12 – niedziela, Renowacja Misji**, po sumie Adoracja Najświętszego Sakramentu, zbiórka do puszek na Kościół na Wschodzie, opłatki na stół Wigilijny, świece adwentowe Caritas w przedsionku kościoła, zapraszamy na Msze św. roratnie o g. 7.00
- 08.12 – poniedziałek**, uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP, Msze św.: 7.00 Roraty, 9.00, 18.00, 20.00 Msza św. rekolekcyjna z nauką, 12.00 Godzina Łaski, g. 19.00 Akatyst
- 13.12 – sobota**, wspomnienie św. Łucji
- Zapraszamy do czytania **prasy katolickiej**
- Serdeczne Bóg zapłać za przyjęcie kolędy w minionym tygodniu, ofiary składane przy tej okazji są przeznaczone na potrzeby parafii
- Wizyta Duszpasterska:**
 - **11.12 Cz**, Narwik 16, 18
 - **12.12 Pt**, Narwik 17, 17A, 17B, 23A, B, C, 24A, B, C, Górczewska 242
 - **13.12 Sb**, Narwik 24, 25

Jaki jest cel wizyty duszpasterskiej?

Przede wszystkim specjalne Boże błogosławieństwo, niesione przez kapłana. Przez cały rok chodzimy do kościoła i otrzymujemy łaski od Boga, a raz w roku, wyjątkowo to Kościół przychodzi do nas, właśnie podczas kolędy i właśnie po to, aby dać nam szczególne błogosławieństwo w miejscu, w którym mieszkamy. Tylko od nas (otwartego serca) zależy, ile łaski przy tej okazji otrzymamy. Ksiądz jest „tylko” pośrednikiem autorytetu Kościoła.

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00, 10.30 - Msza święta dla dzieci
12.00, 18.00

Dni powszednie

8.00, 18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się 15 min. przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa październikowe:

po Mszy św. o godz. 18.00
w niedziele o godz. 17.30

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.30

W ramionach Maryi Matki

Mówiąc o Maryj często zatrzymujemy się tylko na relacji rozumianej bardzo naturalnie, na wzór ludzkich relacji. W tym słowie zawiera się miłość, dobroć, zatroskanie, Jednak w codziennym życiu mamy być nie tylko dziećmi Maryi, lecz także uczniami Jej Syna – Chrystusa.

Najświętsza Maryja Panna jest przez nas czczona jako Wspomożycielka Wiernych i w Jej wstawiennictwie u Boga pokładamy nadzieję. Ta nadzieja jest żywa. Do Niej wołamy: Pod Twoją obronę uciekamy się, święta Boża Rodzicielko, naszymi prośbami racz nie gardzić w potrzebach naszych, ale od wszelakich złych przygód racz nas zawsze wybawiać.... Orędowniczko nasza. Matce Bożej zawdzięczamy też narodowe zwycięstwa, jak choćby, nad Turkami w 1683 pod Wiedniem czy w 1920 r podczas Cudu nad Wisłą nad rosyjskimi hordami.

Gdy patrzemy na obecność Matki Bożej w naszym osobistym życiu religijnym i na Jej udział w dziejach całego Ludu Bożego, to rodzi się w nas cześć i uczucie wdzięczności.

Maryja jako mądra Matka zawsze wskazuje na Boga jako tego, który jest właściwym sprawcą Łask:

„Wielbij duszo moja Pana, Boga mego. Jego miłosierdzie i łaska zawsze jest nad tymi, którzy się Go boją i cześć Mu oddają” (Łk 1, 46 nn.). Znamienny jest też fakt że to pod Krzyżem, niejako w testamencie. Jezus daje nam Maryję jako Matkę w momencie gdy i On sam się za nas ofiarowuje. Tak więc Maryja jest darem! Idąc śladami Chrystusa, także w tym aspekcie staramy się postępować jak nasz Mistrz a Ona wciąż jest posłuszna swemu Pierworodnemu mówiąc jak w Kanie: Wykonajcie wszystko, co nakazał Jezus, mój Syn (por. J 2, 5). Tak więc jest Maryja dla nas Pomocą od Pana, Maryją łaskawą „łaski pełną”.

Niepokalana - oto nasz ideał. W naśladowaniu Niekopalaney nie może zabraknąć modlitwy do Niej, która może położyć kres panowaniu zła w świecie, a nam przynieść uzdrowienie. Czasy współczesne, w których dane jest nam żyć, przyniosły człowiekowi spotęgowanie skutków grzechu w postaci rozszalałego zła, coraz bardziej przybierającego na sile, które zdaje się nie liczyć z niczym i nikim - jak mówił św. Jan Paweł II.

Godność osoby ludzkiej jest nieustannie deptana, jej życie zagrożone już od momentu poczęcia aż do późnej starości, a obłuda i kłamstwo to już nie grzech, nie zło, ale „kompromis polityczny, sztuka rządzenia”.

Widzimy zatem, że obecne czasy potrzebują znaku świętości, wolności od zła - jest nim Niekopalaney Poczęcie. Doskonale zdawał sobie sprawę z tego papież Pius IX, ogłaszając uroczyste - 8 grudnia 1854 r., bullą Ineffabilis Deus (Niewyrażalny Bóg) - Maryję Niekopalaney Poczętą.

Powtarzajmy więc za Świętym Maksymilianem Marią Kolbe:

„Dozwól mi chwalić Cię, Panno Przenajświętsza. Daj mi moc przeciw nieprzyjaciół Twoim.” prosząc jednocześnie aby Maryja z obrazu w Ostrej Bramie wzięła nas na ręce w miejsce Jezusa Chrystusa.

Zdrowaś bądź Maryjo...

krystya

*O, Waleczna Hetmanko, zwycięską wdzięczności pieśń,
z niewoli wyswobodzeni, słudzy Twoi, niesiem Ci, Bogarodzico.
Ty, która posiadasz moc niezwykłą,
od wszelkich nieszczęść wybaw nas*

Fragm. Akatysty

Od pierwszych wieków chrześcijanie czcili na różne sposoby Matkę Bożą. Kult ten, szczególnie w Bizancjum, znajdował swój wyraz w liturgii, a także w poezji. Jednym z najwspanialszych dowodów miłości, jaką otaczano Matkę Pana Jezusa, jest hymn liturgiczny ku czci Bogurodzicy zwany Akatystem.

Słowo „akatyst” oznacza nabożeństwo składające się z pieśni pochwalnych, modlitw ku czci Chrystusa, Najświętszej Maryi Panny i Świętych, odmawianych na stojąco. Akatyst ku czci Bogurodzicy powstał prawdopodobnie w V-VI wieku po Chrystusie. Jego autorstwo przypisuje się świętemu Romanowi Pieśniarzowi, który zarówno tekst, jak i melodię miał otrzymać w sposób cudowny. W VIII wieku Akatyst został przetłumaczony na język łaciński, przyjęty przez Kościół Zachodni i odtąd zaczął wywierać ogromny wpływ na poezję maryjną Średniowiecza.

Treść hymnu koncentruje się wokół tematu obecności Maryi w Tajemnicy Słowa Wcielonego i Jego Kościele. Na przemian przeplatają się teksty maryjne i chrystologiczne. Poszczególne strofy, podobnie jak miało to miejsce w greckim oryginale, także w polskiej wersji zaczynają się od kolejnych liter alfabetu. Strofami tymi są tak zwane ikosy (strofy dłuższe) oraz kontakiony (strofy krótkie). Jedne i drugie są pewnego rodzaju poetyckimi homiliami. Zapowiadają wydarzenie lub temat, kierując nasze rozmyślanie ku wnętrzu tajemnicy.

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka Objawienia Pańskiego
ul. Łaszczyńskiego 1, 05-082 Blizne, tel./fax (022) 7220250

KONTO PARAFII 16 2490 0005 0000 4530 7455 5934

www.objawieniepanskie.waw.pl

(do ściągnięcia poprzednie numery Epifani razem z Epifankiem)

REDAKCJA: redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

Redakcja zastrzega sobie prawo modyfikacji tekstów.